

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt episcopus accusatus non communione priuetur, nisi die statuta venire noluerit. clx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

gradus elegantior, sed vitæ melioris actio comprobatur. Ipse verò primas, non passim, sicut moris est, per villas, sed in vna, iuxta eorum electionem, ciuitate resideat.

Vt episcopi singularum gentium sciant quis inter eos sit primus. Cap. CLIX.

*Ex epi-
stol.*

*Anacle-
ti pape,
omnibus
episcopis
missa.*

Beatissimi etiam apostoli inter se statuerunt, ut episcopi singularum scirent gentium, quis inter eos primus esset: quatenus ad eum potior eorum sollicitudo pertineret. Nam & inter beatos apostolos quædam fuit discretio. Et licet omnes essent apostoli, Petro tamen à domino est concessum, & ipsi inter se id ipsum voluerunt, ut reliquis omnibus præficeret apostolis Cephas, id est, ut Petrus principatum teneret apostolatus. Qui & eandem formam suis successoribus & reliquis episcopis tenendam tradiderunt. Et non solum hoc in nouo testamento est constitutum, sed etiam in veteri fuit. Vnde scriptum est: Moses & Aaron in sacerdotibus eius, id est, primi inter eos fuerunt. Et quamuis ita sit ordinatum, nemo tamen quod suum est querat, sed quod alterius. Vnde ait Beatus apostolus Paulus: Vnusquisque placeat proximo suo in bonum ad ædificationem. Et sicut ipse saluator suis ait discipulis: Qui maior est vestrum, erit minister vester. Et reliqua.

Vt episcopus accusatus non cõmuniõne priuetur, nisi die statuta venire noluerit. Cap. CLX.

*Ex cõcil.
Cartha.
cap. 19.*

Avrelius episcopus dixit: Quisquis episcoporum accusatur, ad primatem prouinciæ ipsius causam deferat accusator, nec à communione suspendatur cui crimen intenditur, nisi si ad causam suam dicendam electorum iudicium die statuta literis euocatus, minimè occurrerit, hoc est, infra spatium mensis ex ea die, qua eum literas accepisse confiterit. Quod si aliquas veras necessitatis causas probauerit, quibus eum occurrere non potuisse manifestum sit, causam suam dicendam intra alterum mensem, integram habeat facultatem. Verum post mensem secundum non communicet, donec examinetur. Si autem ad consiliū vniuersale infra anni spatium occurrere noluerit, ut vel ibi causa eius terminetur, ipse in se damnationis sententiam dixisse iudicetur. Tempore sanè quo non communicat, nec in sua Ecclesia vel parochia cõmunicet. Accusator autem eius, si nunquam diebus causam dicendam defuerit, à cõmuniõne non re-

moueat. Si verò aliquando defuerit, subtrahens se restituito in communione episcopo, ipse remoueat à communione accusator: ita tamen vt nec ipsi adimatur facultas causæ peragenda, si se ad diem occurrere non noluisse, sed non potuisse probauerit. Illud verò placuit, vt, cùm agere cœperit in episcoporum iudicio, si fuerit accusatoris persona culpabilis, ad arguendum non admittatur, nisi proprias causas non tamen ecclesiasticas asserere voluerit.

De Maximo episcopo variis criminibus infamato, & ad synodum sepius vocato, qui venire & se excusare neglexerat. Cap. CLXI.

Bonifacius episcopus, Patrolo, Remigio, Maximo, Hilario, Seuero, Iuliano, Castorio, Leontio, Constantino, Ioanni, Mótano, Marino, & cæteris episcopis per Gallias, & per septem prouincias constitutis. Valentina nos clerici ciuitatis adierunt, proponentes libellum & crimina quæ Maximû tota prouincia asserit commisisse. Delegata toties cognitione, illum constituta semper subterfugisse iudicia, nec confusum conscientia festinasse, vt si esset innocens exterminatis omnibus purgaretur: quæ toties decreta ex nostrarû quoque chartarû instructione cognouimus. Qui econtrario probauit de se illa quæ dicta sunt, quia ad ea confutanda, quum essent innumera, à decessoribus meis prouincialis est delegata cognitio. Conuentus etiam dicitur vitasse, & minimè adesse voluisse: & nullus dubitat quòd ita iudicium nocens subterfugit, quemadmodum vt absoluat qui est innocens quærit: Sed astuta cauillatio eorum qui versutus agendum credunt esse consiliis, nunquam innocentia nomen accipiet. Confitetur enim de omnibus, quisquis se subterfugere iudiciû dilationibus putat. Veniet tamen aliquando ille qui talis perhibetur in medium. Nec prodest illi toties latuisse, toties subterfugisse, quem sui actus, & commissa, quocunque fugerit, ea quæ obiciuntur illi, si vera sunt, crimina persequuntur. Debueram quidem iam nunc dignam pro eius accusatis in nostro iudicio actibus, qui cognitionem & decretum iudiciû sepe declinando credit illudendum, dare sententiã. At ne aliquid præcoqui forsitan iudicaret, & sibi qui absens est, licet sit quæsitus à nobis, reseruatum esse nihil diceret, malimus intercedere tempore data differri, quum hoc etiam eius

*Ex epist.
Bonifacii
papæ, ad
episcopos
Galliarum.*